

Dosar nr.

restituire taxă auto

R O M Â N I A
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA NR. ....

Şedința publică din 11 ianuarie 2010

Instanța constituită din :

P R E Ș E D I N T E -

Grefier -

Pe rol se află soluționarea cererii formulată de reclamantul cu domiciliul în județul Dâmbovița, în contradictoriu cu părății Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, Administrația Fondului pentru Mediul, cu sediu în București, Splaiul Independenței, nr. 294, Corp A, sector 6 și Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, prin care se solicită anularea deciziei nr. emisă de DGFP Dâmbovița și a deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. emisă de AFP Târgoviște și obligarea părăților la restituirea sumei de lei reprezentând c/val taxă pe poluare, cu dobânda legală aferentă calculată de la data achitării taxei, respectiv de la , în conformitate cu dispozițiile OG nr. 9/2000.

Cererea este timbrată cu 39 lei și s-a aplicat timbru judiciar în valoare de 0,3 lei.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns av. pentru reclamant, și cons.jr. pentru părăta Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, lipsă fiind ceilalți părăți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că părăta AFP Târgoviște a depus întâmpinare, după care,

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul pe fond.

Apărătorul ales al reclamantului, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, anularea deciziei nr. emisă de DGFP Dâmbovița, a deciziei nr. misă de AFP Târgoviște și obligarea părăților la plata sumei de lei reprezentând c/val taxă pe poluare, cu dobânda legală aferentă calculată de la data achitării taxei. Totodată solicită obligarea părăților la plata cheltuielilor de judecată.

Cons.jr. Cristina Dincă solicită respingerea acțiunii formulate de reclamant, taxa pe poluare fiind legal percepută conform dispozițiilor OUG nr. 50/2009. De asemenea, solicită diminuarea cheltuielilor de judecată la capitolul onorariu avocat, în cazul admiterii cererii reclamantului.

Considerându-se lămurită, instanța constată dezbatările închise și, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, rămâne în pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față.

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal sub nr. , reclamantul

a chemat în judecată Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, solicitând anularea deciziei nr. emisă de DGFP Dâmbovița și a deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. emisă de AFP Târgoviște și obligarea părăților la restituirea sumei de lei reprezentând c/val taxă pe poluare, cu dobânda legală aferentă calculată de la data achitării taxei, respectiv de la 18.08.2009, în conformitate cu dispozițiile OG nr. 9/2000.

În motivarea cererii reclamantul arată că a achiziționat autoturismul marca , fabricat în anul 2004, iar pentru a-l înmatricula în România a fost obligat să plătească o taxă pe poluare în quantum de lei, stabilită prin decizia de calcul nr. din .

Reclamantul mai arată că a formulat contestație împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare, iar prin decizia nr. DGFP Dâmbovița a respins contestația.

Mai susține reclamantul că, această taxă specială contravine dispozițiilor art. 90 par. 1 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, conform căruia nici un stat membru nu poate să impună, în mod direct sau indirect, asupra produselor altor stat membre, impozite interne de orice natură, în plus față de cele impuse direct sau indirect produselor interne similare.

În spătă, susține reclamantul, se impune aplicarea dispozițiilor art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, autoritatea judecătorească garantând aducerea la îndeplinire a acestor dispoziții, în acest sens fiind invocate cauzele Weigel/2004 și Simmenthal/1976 ale Curții Europene de Justiție.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 218 din OG nr. 92/2003 și art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

S-au atașat cererii, în copie, decizia de calcul al taxei pe poluare nr. emisă de AFP Târgoviște, decizia nr. emisă de DGFP Dâmbovița, chitanța seria , carte de identitate, certificat de autenticitate RAR, cartea de identitate a autovehiculului, permisul de circulație, permisul temporar de circulație, certificatul de înmatriculare al autovehiculului eliberat în România.

La data de 16 noiembrie 2009, în ședință publică, reclamantul a modificat cadrul procesual inițial, precizând că înțelege să se judece și cu Administrația Fondului pentru Mediu, motiv pentru care instanța a dispus introducerea acesteia în cauză, în calitate de părăță.

Prin întâmpinare, părâta Administrația Fondului pentru Mediu solicită respingerea acțiunii întrucât, taxa care a fost achitată de reclamant nu contravine dispozițiilor comunitare, iar Comisia Europeană nu a contestat niciodată instituirea taxei ca atare, ci a solicitat reașezarea modalității de calcul în sensul armonizării legislației românești, cu cea europeană, iar procedura demarată de Comisia Europeană împotriva României a fost ridicată la 29.01.2009, urmare a faptului că noua reglementare este compatibilă cu dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

La rândul său, pârâta AFP Târgoviște a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii precizând că taxa pe poluare a fost legal percepută, fiind prevăzută de OUG nr. 50/2008 și că aceasta nu contravine reglementărilor comunitare.

Examinând cererea reclamantului, tribunalul reține că solicitarea acestuia este întemeiată în parte pentru considerentele următoare: reclamantul a achitat suma de lei cu chitanța seria 51080B120610, pentru autovehiculul marca BMW cu nr. de identificare WBANC51080B120610 care a fost înmatriculat pentru prima oară la data de 10.06.2010 în Spania și reînmatriculat în România ca autoturism second-hand.

Pentru plata acestei taxe pârâtă AFP Târgoviște a emis decizia de calcul nr. 100, pe care reclamantul a contestat-o în conformitate cu prevederile art. 205-206 Cod procedură fiscală, rezultatul contestației fiind consemnat în decizia nr. 100 a DGFP Dâmbovița, ce se solicită a fi anulată prin prezenta acțiune.

Sub aspect procedural, reclamanta s-a conformat dispozițiilor art. 205-206 Cod procedură fiscală pentru atacarea actului administrativ fiscal de stabilire a taxei pe poluare.

Pe fondul cauzei, analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată că, într-adevăr, în speță sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate față de dreptul național pentru următoarele considerente:

În conformitate cu art. 30 și 31 din Tratatul UE, între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică de asemenea taxelor vamale cu caracter fiscal.

Tribunalul va corobora aceste prevederi cu dispozițiile art. 110 (exarticolul 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene, versiunea consolidată, care precizează în mod expres că nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare, interzicând discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone în scopul asigurării liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență și eliminarea oricărei forme de protecție care ar decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre (cauza Weigel/2004).

Potrivit OUG nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxă pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărtii de identitate a vehiculelor rutiere, precum și

omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (art. 3).

Autoturismul reclamantului nu intră în categoriile exceptate de la plata taxei de poluare (art. 3 alin 2 și art. 9 alin.1). Obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (art. 4 lit. a), fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele produse în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece ordonanța de urgență a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art. 14 alin 1), rezultă că taxa de poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Taxa se calculează de autoritatea fiscală competență (art. 5 alin 1).

Judecătorul național, ca și judecător comunitar, are competența, atunci când dă efect direct dispozițiilor art. 110 (exarticoul 90 par.1) din Tratat, să aplique procedurile naționale de aşa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Că o taxă internă impusă autoturismelor second-hand este discriminatorie în sensul art. 110 (exarticoul 90 par.1) din Tratat, s-a decis în cauza conexată Nádasdi și Németh unde Curtea de Justiție a arătat că o taxă de înmatriculare este interzisă atât timp cât este percepută asupra autoturismelor second-hand puse pentru prima dată în circulație pe teritoriul unui stat membru și că valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autovehiculului (tip motor, capacitate cilindrică) și la clasificarea din punct de vedere al poluării este calculată fără a se lua în seamă deprecierea autoturismului de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second-hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea reziduală a unor autoturisme second-hand similare care au fost deja înmatriculate în statul membru în care sunt importate.

Revenind la prevederile OUG nr. 50/2008, tribunalul reține că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percep, la o nouă înmatriculare, taxă de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România, dar se percep această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Această reglementare este contrară art. 110 (exarticoul 90 par.1) din Tratatul Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme *second-hand* deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Spania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor *second-hand* deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor.

Pentru aceste considerente tribunalul constată că suma plătită de reclamat cu titlul de taxă pe poluare nu este datorată, astfel că trebuie restituită, pe cale de consecință va anula decizia prin care taxa respectivă a fost calculată în sarcina

reclamantului, precum și decizia nr. administrative de părâta DGFP Dâmbovița.

Pentru repararea integrală a prejudiciului încercat de reclamant prin plata taxei, părâții vor fi obligați să achite și folosul nerealizat, potrivit art. 1084 raportat la 1082 Cod Civil, respectiv dobânda legală calculată conform art. 3 alin 3 din OG 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective.

Tribunalul va respinge acțiunea față de părâta Administrația Fondului pentru Mediu, motivat de faptul că această instituție nu poate constitui, în speță de față, subiect al obligației de restituire a taxei solicitate de reclamant; chiar dacă sumele percepute ca taxă pe poluare se vor utiliza pentru protejarea mediului, colectarea și administrarea lor este realizată doar de autoritățile fiscale ale statului, care au și încasat această taxă, în baza deciziei de calcul atacată.

Admitând acțiunea reclamantei, tribunalul va obliga părâta la plata cheltuielilor de judecată, urmând ca, în temeiul art. 274 alin. 3 Cod procedură civilă, să admită cererea părâtei de diminuare a acestora prin micșorarea onorariului cuvenit avocatului de la 1000 lei la 700 lei, apreciind că onorariul percepțut de avocat este nepotrivit de mare în raport de obiectul și valoarea pricinii, totalul cheltuielilor de judecată stabilit în sarcina părâtei fiind de 700 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:**

Admite, în parte, acțiunea formulată de reclamantul , cu domiciliul în Târgoviște, , județul Dâmbovița, în contradictoriu cu părâții Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, Administrația Fondului pentru Mediul, cu sediu în București, Splaiul Independenței, nr. 294, Corp A, sector 6 și Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5.

Dispune anularea deciziei nr. emisă de AFP Târgoviște și decizia nr. emisă de DGFP Dâmbovița.

Obligă pe părâta AFP Târgoviște la restituirea sumei de lei reclamantului, cu dobânda aferentă.

Respinge acțiunea față de părâta Administrația Fondului pentru Mediu.

Obligă părâta AFP Târgoviște la plata sumei de 700 lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 ianuarie 2010.

Președinte,

Grefier,

Red. E.I./tehnored.E.B.
7ex./16.02.2010

